

Regeling van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, van 30 augustus 2018, nr. IENW/BSK-2018/173672, tot erkenning van het Aerodrome flight information service officer license van St. Maarten voor de BES

De Minister van Infrastructuur en Waterstaat,

Gelet op artikel 32 van het op 7 december 1944 te Chicago tot stand gekomen verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart (Stb. 1947, H 165), artikel 2.8 van de Wet luchtvaart, en de Service Level Agreement for the provision of air traffic services on Saba and Sint Eustatius;

BESLUIT:

Artikel 1

Sint Maarten wordt aangewezen als staat zoals bedoeld in artikel 2.8, onderdeel a, van de Wet luchtvaart.

Artikel 2

1. De Minister erkent als geldig bewijs van bevoegdheid voor het verstrekken van vluchtinformatie en het bedienen van luchtvaartstations het door de bevoegde autoriteit van Sint Maarten afgegeven document Aerodrome flight information service officer license, bedoeld in bijlage a, deel 2, onderdeel 2.9, van de Regeling luchtvaartpersoneel van Sint Maarten.
2. De in het eerste lid bedoelde erkenning geldt uitsluitend voor de uitvoering van werkzaamheden op Saba en Sint Eustatius.

Artikel 3

Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

*De Minister van Infrastructuur en Waterstaat,
C. van Nieuwenhuizen Wijbenga*

TOELICHTING

Deze regeling strekt tot erkenning van het document Aerodrome flight information service officer license (AFISO) van Sint Maarten als bewijs van bevoegdheid voor het verstrekken van vluchtinformatie en het bedienen van luchtvaartstations op Saba en Sint Eustatius (Bonaire wordt niet genoemd omdat daar uitsluitend luchtverkeersleiders werkzaam zijn). Deze erkenning is wettelijk gebaseerd op artikel 2.8 van de Wet luchtvaart in samenhang met artikel 32 van het ICAO-verdrag¹ en de Service level agreement for the provision of air traffic services on Saba and Sint Eustatius met Sint Maarten. Artikel 32, onderdeel a, van het ICAO-verdrag geeft aan dat verdragslanden valide certificaten afgeven. Dat houdt het generieke uitgangspunt in dat een door de registratiestaat uitgegeven brevet per definitie akkoord is. Onderdeel b biedt de verdragslanden de mogelijkheid toch expliciet de erkenning van een buitenlands brevet te weigeren en dus hun eigen weg te volgen. Voor die voorziening is in de Nederlandse wetgeving een systeem ingericht waarbij alleen wordt erkend wat bij verdrag of door een internationale organisatie is aangewezen. Voorts is de erkenning mede gebaseerd op de Service level agreement for the provision of air traffic services on Saba and Sint Eustatius met Sint Maarten. Volkenrechtelijk is Sint Maarten geen aparte staat maar wordt gelet op het Koninkrijksstatuut binnen het Koninkrijk wel als zodanig behandeld.

De reden om op Saba en Sint Eustatius het gebruik van het AFISO van Sint Maarten toe te staan in plaats van of naast de bewijzen van bevoegdheid ASO of FISO is dat het, gelet op de verschillen in karakter en omvang van de dienstverlening op de luchthavens binnen Caribisch Nederland, redelijkerwijs niet verwacht mag worden dat de voorschriften van het Besluit bewijzen van bevoegdheid met betrekking tot het ASO en het FISO daar op gelijke wijze uitvoerbaar zijn als in het Europese deel van Nederland. Bij gelijktrekking zouden er disproportionele, deels EU-georiënteerde, eisen gaan gelden voor vluchtinformatieverstrekkers en bedieners van luchtvaartstations op de BES-luchthavens. Daarnaast is de wetgeving in de andere landen van het Koninkrijk op dit gebied niet op de Europese maar uitsluitend op de ICAO-voorschriften georiënteerd en is het wenselijk om de lokale situatie op de BES-eilanden daarbij te laten aansluiten. Dat is tevens van belang voor de mogelijkheden tot werving, opleiding en uitwisseling van vluchtinformatieverstrekkers en bedieners van luchtvaartstations in het Caribisch deel van het Koninkrijk en borgt daarmee het behoud van voldoende gekwalificeerd personeel nu en in de toekomst. Al enige jaren worden de employees die op de luchthavens van Saba en Sint Eustatius luchthaven- en vluchtinformatie verstrekken door de luchtverkeersdienstverlener Princess Juliana International Airport operating company N.V. opgeleid voor het AFISO van Sint Maarten. Het opleidingsprogramma hiervoor is krachtens artikel 68, derde lid, van het Besluit luchtverkeer BES door de Minister van Infrastructuur en Milieu goedgekeurd en voldoet aan de eisen van het ICAO-verdrag. Ook in het Service Level Agreement for the provision of air traffic services met de luchtverkeersdienstverlener is deze goedkeuringseis vastgelegd.

Administratieve lasten en andere kosten voor burgers en bedrijven

Aan deze erkenningsregeling zijn geen administratieve lasten of andere kosten verbonden.

Vaste verandermomenten

Aangezien deze regeling reparatiewetgeving betreft, te weten voorziet in de erkenning van het AFISO als ontbrekend sluitstuk van de opleiding van de luchthaven- en vluchtinformatieverstrekkers op de BES, is afgezien van de invoering op een vast verandermoment.

Handhavings-, uitvoerings- en fraudebestendigheidstoets

De Inspecteur-Generaal Leefomgeving en Transport heeft bij schrijven van 16 augustus 2017, kenmerk ILT-2017/73828, de uitkomsten van de handhavings-, uitvoerings- en fraudebestendigheidstoets met betrekking tot deze regeling aan het ministerie meegedeeld. De Inspecteur-Generaal stelt vast dat de eisen zoals gesteld in deze regeling handhaafbaar zijn, er geen uitvoeringskosten mee gemoeid zijn en er geen personele gevolgen voor de Inspectie Leefomgeving en Transport naar aanleiding van deze regeling zijn.

*De Minister van Infrastructuur en Waterstaat,
C. van Nieuwenhuizen Wijbenga*

¹ op 7 december 1944 te Chicago gesloten Verdrag inzake de Internationale burgerluchtvaart (Trb. 1973, 109)